

dem, finde Anvendelse hos os. Det er altsaa i Retning af disse to Alternativer, at jeg tænker, at vor Skibsbygning for Fremtiden vil udvikle sig.

Solstein: Vi ere efter de sidste Udtalelser af den høitagtede Marineminister ontrent komne tilbage til det Standpunkt, hvorpaa Sagen stod, da vi iforgaars forhandlede den. Vi have gjort nogle Svingninger i Sagens Behandling; der er fremkommet adskillige Fortolkninger fra forskjellige Sider, eftersom man har opfattet Ministerens Udtalelser; men det staaer dog nu tydeligt og klart, at det, hvorom Spørgsmaalet her dreier sig, er, at fastslaae et bestemt System. Om det er et Systemfiske til den ene eller til den anden Side, skal jeg ikke her indlade mig paa at undersøge, men jeg skal kun bede holdt fast, at der foreligger en Lovgivningsbestemmelse, vedtagen af Rigsdagen og Regjeringen, som gaaer ud paa, at der skal anskaffes et Skib af en anden og større Beskaaffenhed, end det, man nu foreslaaer at bygge. Det, man nu ønsker, er at komme bort fra denne Bestemmelse, og Regjeringen ønsker med det Samme at faae Slaaet fast, at man for Fremtiden skal bygge Skibe, der allerhøist have et Dybgaende af 12 Fod. Der er talt frem og tilbage om Hurtighed og Styrke, og vi see nu af den høitagtede Marineministers sidste Udtalelse, at han er villig til at opgive Styrken til Fordeel for Hurtigheden eller omvendt Hurtigheden til Fordeel for Styrken, men jeg see ikke, at der ved Alt, hvad der er sagt, er fremkommet Noget, som kunde imødegaae de Paastaende, der af de to særlig sagkyndige Medlemmer ere reiste imod den hele Plan. Den er fremkommen i en saadan Stillelse, at vi derved komme til at tilbeibringe en svag Flaadestyrke, thi det vil skorte enten paa Panseret's Styrke eller paa Hurtigheden. I hvilken Retning Mangelen vil blive meest skadelig, er Noget, som Erfaringen vil vise, men at den vil gjøre sig gjældende paa begge Sider, ligger vistnok udenfor al Tvivl. Hele den Forhandling, hvorpaa vi her ere komne ind, har for mig ikke blot noget særdeles Alvorligt, men jeg kan fristes til at sige noget næsten Sørgeligt. Vi ere

ved et ubetydeligt Ændringsforslag førte ind paa en Afgjørelse af vort Forsvars fremtidige Beskaaffenhed, hvis Langvarighed vanstueligt kan bedømmes i dette Dieblis, og som det, naar den en Gang bliver stillet paa Prøve, er for seent at fortryde, idet den da har havt sine Virkninger. Det staaer for mig — jeg beder om Tilgivelse, fordi jeg kaster et kort Tilbageblik paa de sidste Aar — som om vi her maae spørge, hvad der støtter denne Sag. Det er paa den ene Side vor Marineministers Fremstilling af Sagen, den Erkjendelse, den Dverberviisning, hvortil han er kommen, og paa den anden Side er jeg overbevist om, at den Retning, i hvilken han gaaer frem, finder Understøttelse i Folkethinget, fordi de ærede Medlemmer af det høie Thing meget vel føle, at vi ere komne til et Punkt med Hensyn til Udgifterne til Forsvarsvæsenet, der naae til den yderste Grændse, forsaavidt de ikke gaae ud over den. Det er altsaa meget naturligt, at et Forslag, der gaaer ud paa at tilbeibringe Noget, som er mindre kostbart, finder Tilslutning hos mange Medlemmer, men jeg vil dog bede Dem at betænke, hvad allerede een Gang er udtalt, at det at bygge smaa Skibe, virkelig ikke formindsker vore aarlige Udgifter til vort Søforsvar; det formindsker kun vort Søforsvars Dygtighed til at yde den virksomme Hjælp, som det skulde yde, naar det stilles paa Prøve. Det har i det Hele gjort mig ondt iforgaars at høre den Udtalelse, der fremkom fra den høitagtede Marineminister. Den høitagtede Marineminister begyndte med at udtale, at vi maatte gjøre os det klart, at vi ikke mere vare Herrer i vore Farvande i en vis Betydning, og at man derfor maatte indrette sig paa at bygge et andet Slags Skibe end det, man hidtil havde bygget, fordi man derved kom til at føre Kampen paa et andet Omraade, end vi hidtil havde ført den. Jeg vilde ønske, at den høitagtede Marineminister havde hørt, hvad Krigsministeren for nogle Aar tilbage her udtalte med stor Styrke, og hvorved han formaade at føre den Armeeplan igjennem, som han førte igjennem. Han udtalte da med stor Bestemthed, at naar et Land og et Folk vilde forsvare sig og forsvare sig til det Yderste, maatte det tydeligt